

Я ХОЧУ СТАТИ

ГОКЕЇСТОМ

3 Кл. —

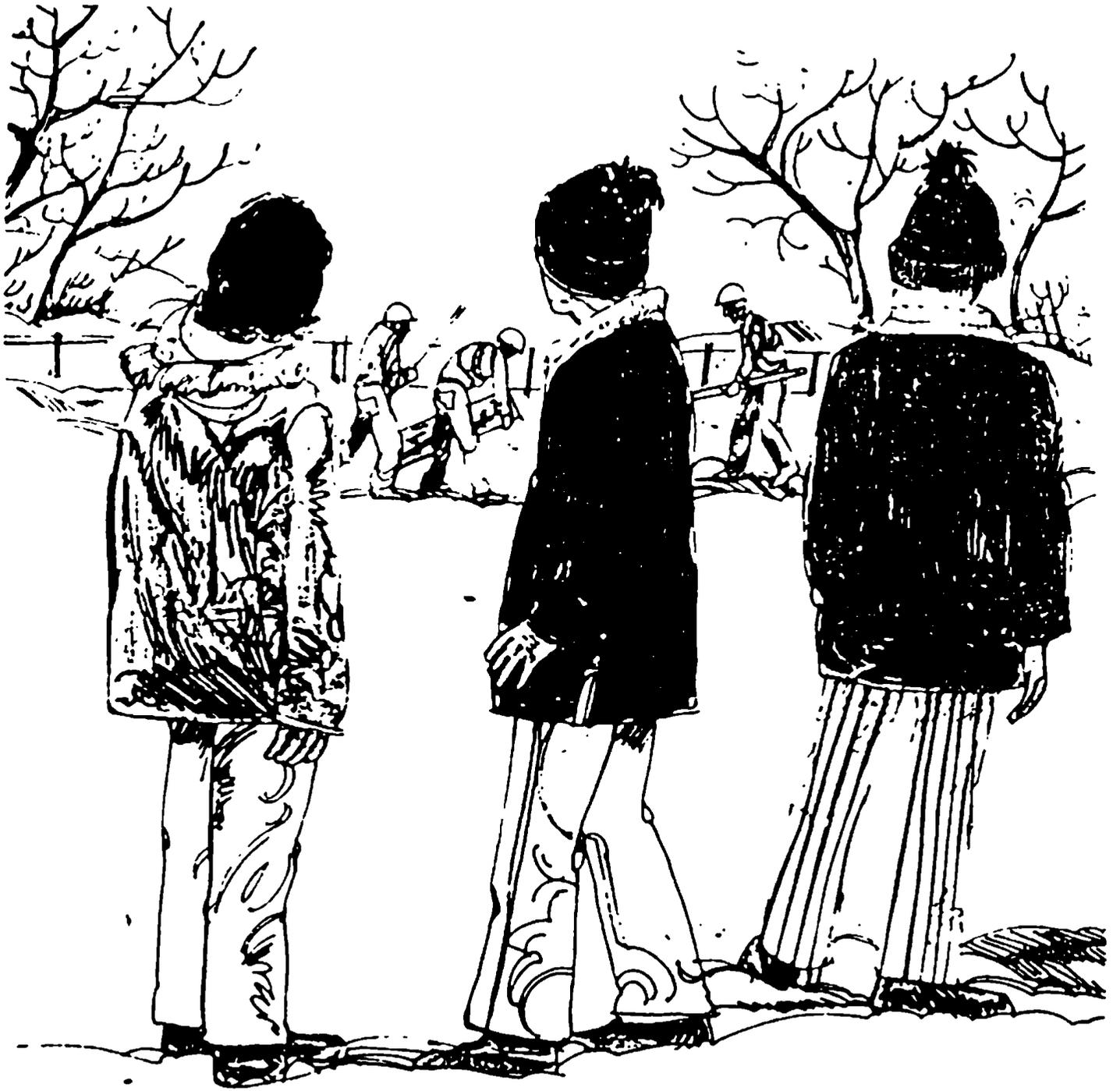
Я ХОЧУ СТАТИ ГОКЕЇСТОМ

автор: Юджін Бейкер

ілюстратор: Кен Шілдз

переклад з англійського:

Оксана Винницька

Що вони будують? -- спитався
Богдан.

Я не знаю. Виглядає, як пліт,
-- відповіла Андрійка.

Богдан і Андрійка переходили через парк. Вони верталися додому зі школи. Нараз Андрійка скрикнула, --Я знаю. Вони роблять льодяний майданчик.

Чудово! -- усміхнувся Богдан.
-- Ходи, швидко! Підемо подивитися, що вони роблять!

Діти наввипередки погнали до криївки. Перед будинком стояв управитель парку -- пан Левицький. Він прибивав афіш до стіни.

Добридень, діти! Ну, чи подобається вам нова програма? -- спитав він та показав на афіш. На афіші було написано --

хлопці й дівчата

плянуємо юну дружину
гокеїстів

навчіться:

- правило гри
- як спритно передавати шайбу
- як тримати клюшку
- як їздити на лижвах

заняття:

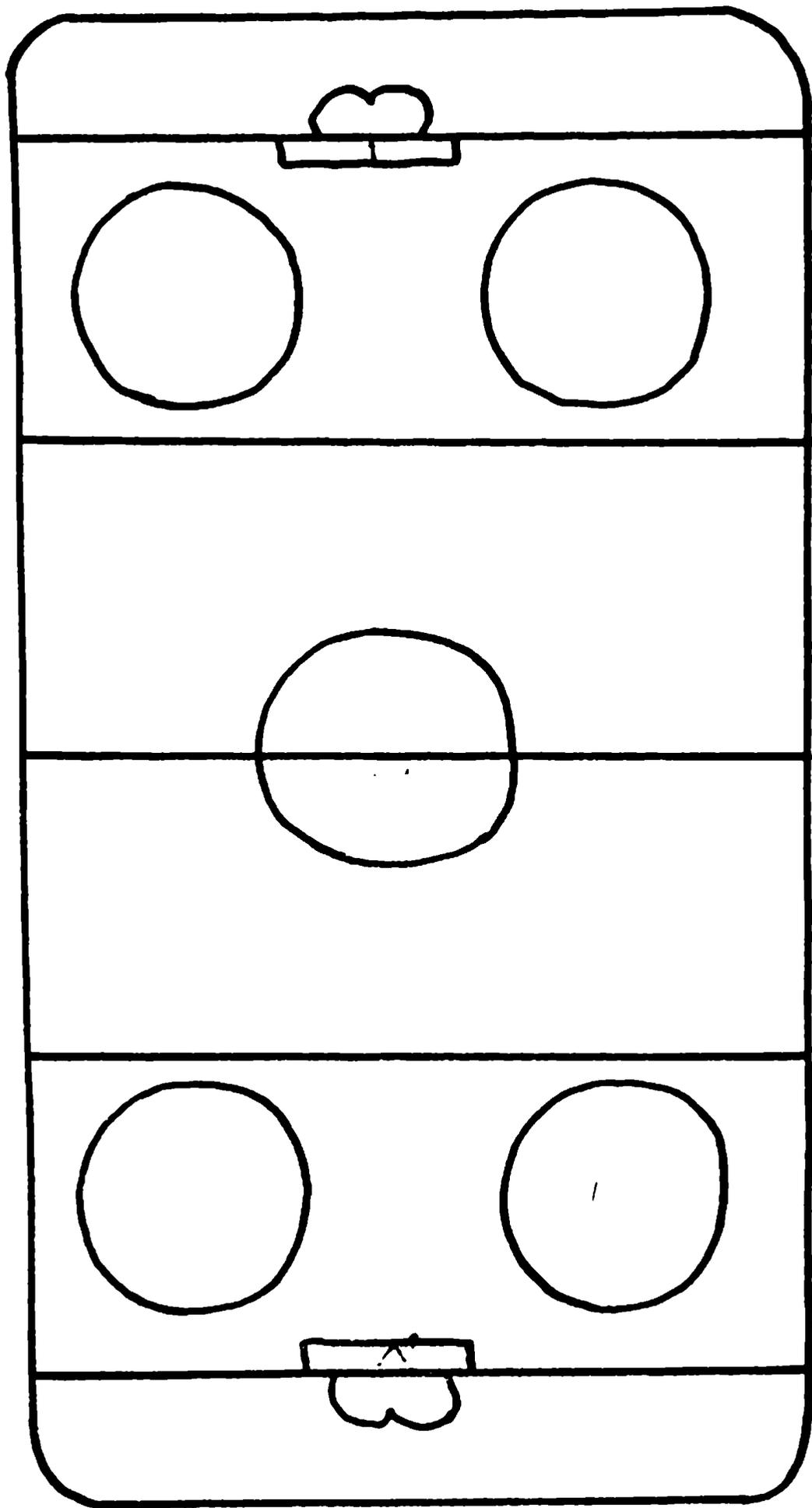

Богдан і Андрійка не могли дочекатися першого дня занять юних хокеїстів. В той день вони вже мали все приготовлене -- лижви, ключки, шоломи й захисні спорядження.

Приблизно 35 дітей чекало в криївці. Заки ми виїдемо на лід, -- сказав пан Левицький, -- я хочу перейти з вами дещо про гру.

Це є ілюстрація льодяного майданчика, -- сказав пан Левицький. -- В хокею є шість гравців на дружині. Три гравці є нападаючі. Вони стараються вистрелити шайбу в ворота противника. Оборона також має трьох гравців. З них один є воротар.

Я знаю, що воротар робить,
-- сказала Андрійка. -- Він обороняє
ворота.

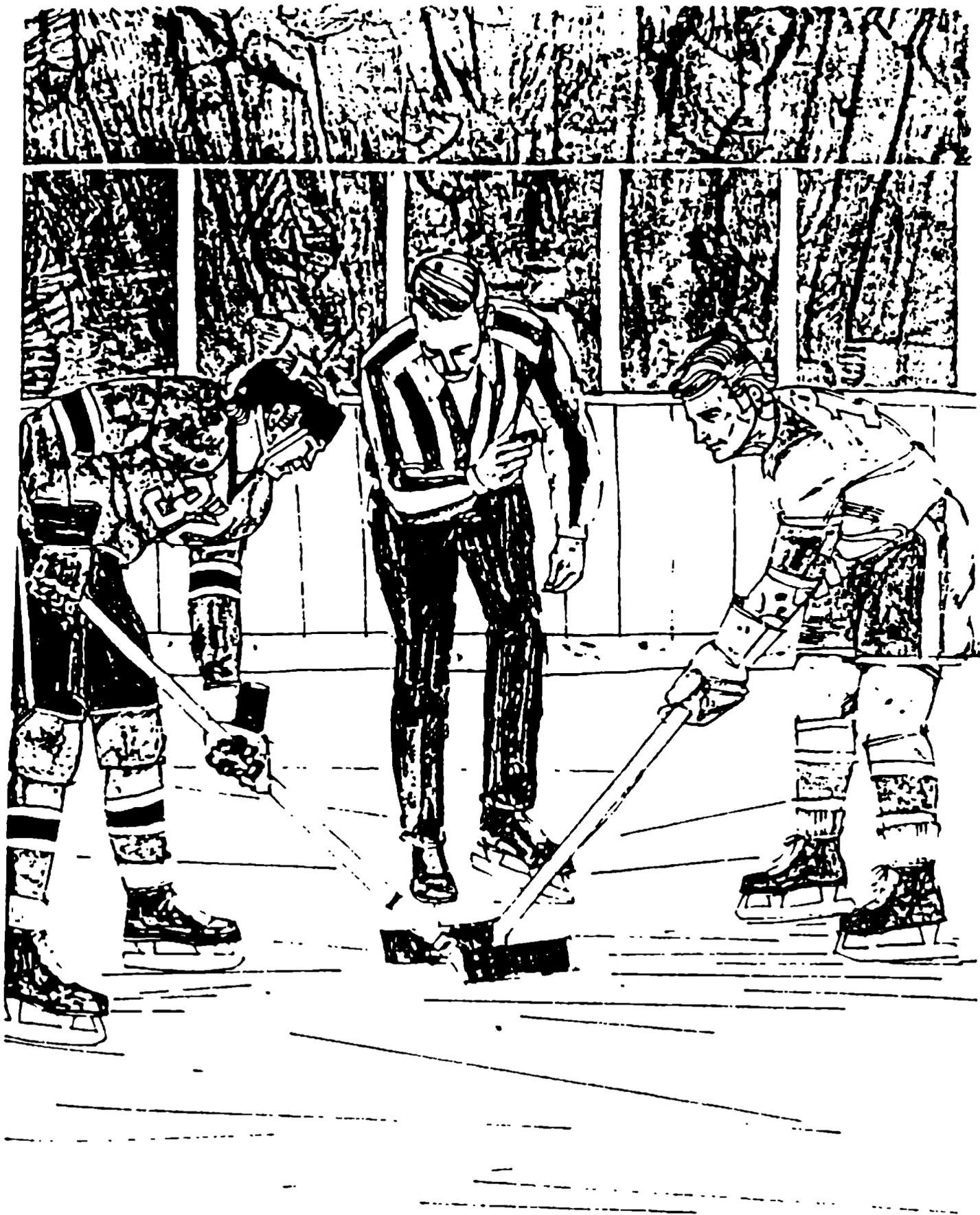
Дуже добре, -- сказав пан Левицький і усміхнувся. Тепер, далше. Кожна дружина має свою зону оборони. Ця зона є від воріт до синьої лінії. Середня зона -- це місце між двома синіми лініями.

Щоб почати гру, грачі мають кидок, -- продовжував пан Левицький!

Що це є кидок? -- запитав
хлопчик Стефан:

Суддя бере шайбу в руки й
кидає між ключками грачів обох
дружин. Тоді зачинається гра,
-- відповів пан Левицький. --
Кидок відбувається в середньому
колі на льодяному майданчику.

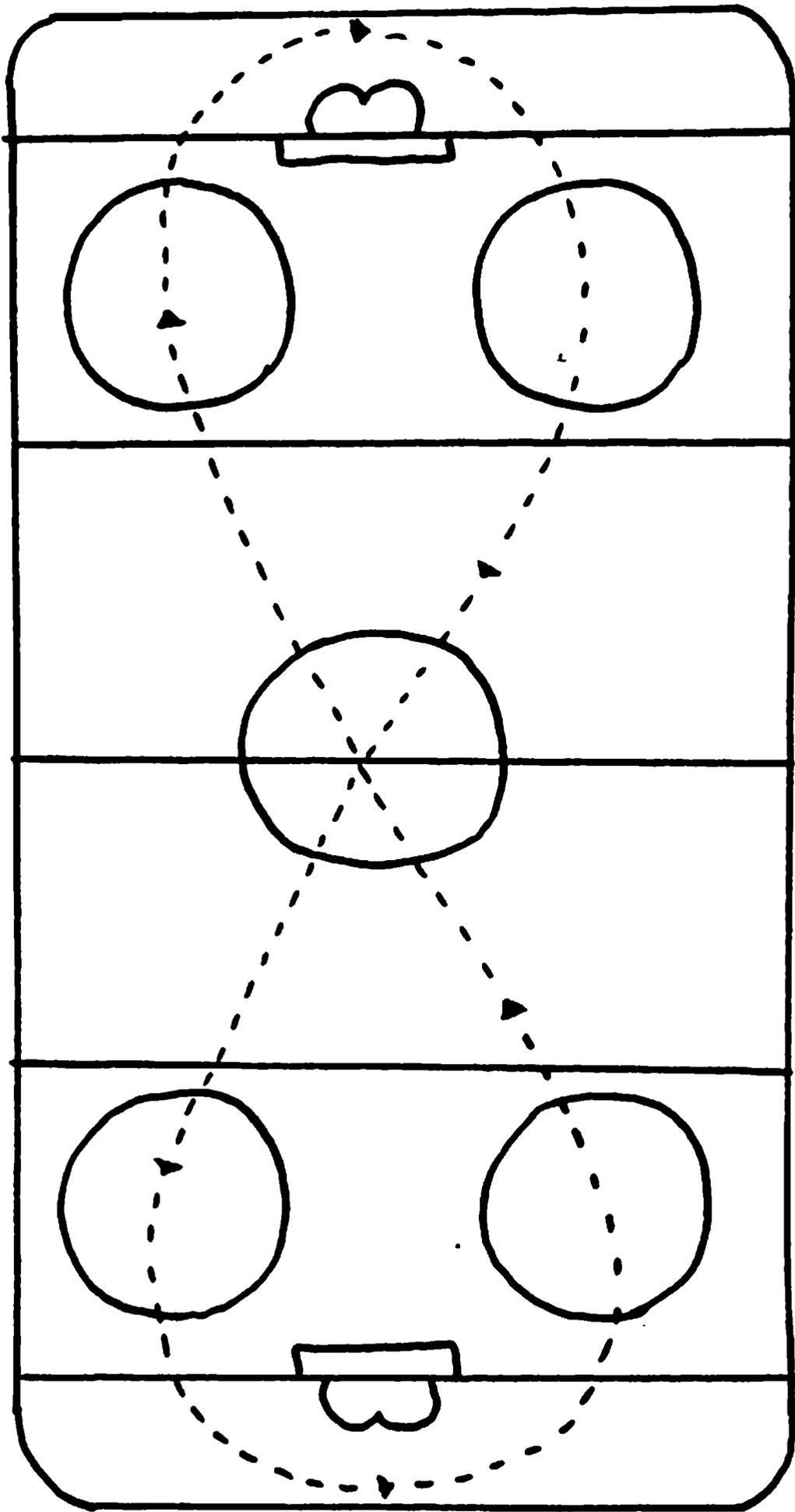

А тепер, я хочу побачити, як ви вмієте їздити по льоду.

Пан Левицький став збоку. Він звертав увагу дітям, як вони переїздили. -- Попхай трохи лезом. Зігни коліна! Тримай рамена до переду!

Ну добре, тепер ми будемо вправляти перехрестя. Подивіться на цей рисунок. Пам'ятайте, тримайте контроль. Вагу мусите тримати на внутрішній лижві. Це є та лижва, яка є ближче середини. Другою ногою сильно попихайтеся. Тоді розмахніться зовнішньою ногою та перехрестіть внутрішню ногу:

Дружина почала вправляти.
Вважай! -- закричав Богдан. Він
втратив контролю на закруті й
впав.

Ого! -- засміялася Андрійка.
Ти собі добре впав!

Ці перехрестя нелегкі, --
усміхнувся Богдан. --Але я навчуся.
Поїхав!

Минуло п'ятнадцять хвилин і пан Левицький гукнув, -- Відпочинок!

Підчас відпочинку, дівчинка, яка називалася Ляриса спитала, -- Пане Левицький, чи ми будемо вчитися, як їздити задом?

Певно, що так. Гокей -- це дуже швидка гра. Часом нема часу обернутися. Грачі мусять могли перше нападати а тоді скоро обороняти. Часом вони мусять їздити й взад і вперід.

Повправляємо тепер, як їздити і в зад, -- сказав пан Левицький. -- Але не забудьте, що коли ви їздите, ви мусите тримати ноги близько разом. Гайда будучі гокеїсти -- час вправляти!

Підчас кожних занять діти вчилися, щось нового: як передавати шайбу, як тримати ключку, як обороняти ворота.

Знаєш Богдане, це є тяжко. Але, я люблю це робити, -- сказала Андрійка.

Я вже не можу дочекатися до першої гри, -- сказав Богдан.

Нарешті пан Левицький сказав, --Завтра розпочинаємо гри юних хокеїстів. Тут для вас нові сорочки. Наша дружина називається „Жарптиці“. Завтра ми будемо змагатися проти „Орлів“.

Уррррааа! Жарптиці! -- закричала Леся.

Знаєш, мені ця гра дуже подобається, -- сказав Богдан по дорозі додому. -- Може колись я стану професійним хокеїстом.

Може й так, -- засміялася Андрійка. -- Але тепер я хочу, щось зісти. Я голодна. Ми хокеїсти мусимо скріплювати наші сили.

